

Kuidas möödus 2008. aasta Eesti looduseuurijate seltsis?

Tõnu Viik, Eesti looduseuurijate seltsi president

Pean oma häbiks tunnistama, et pärast noorusaega pole ma seltsi tegevuses kuigi agaralt osalenud ja seda veidram tundub mulle, et mind mullu jaanuaris seltsi presidendiks valiti. Minu õnneks on eelmised presidendid teinud väga head tööd ja oma majas (soojas majas!) tegutsev selts on tugevam kui kunagi varem.

Meie aasta tähtsündmus on looduseuurijate päevad, mis traditsiooni kohaselt on toimunud juuni viimasel nädalavahetusel ja seekord Karula rahvuspargis Lüllemäel. Kuna möödunud aasta oli ÜRO kuulutanud rahvusvaheliseks Maa-aastaks, siis oli ka meie kogunemise temaatika Maale pühendatud. Muidugi tehti ka ekskursioone ümbruskonnas ja kuna Karula maastik on omapäraselt võluv, siis nautisime neid ekskursioone täiel rinnal. Kahjuks sundis vihmane ilm meid oma suure lõkkeõhtu asendama märksa väiksemaga, kuid mitte vähem emotsionaalsega.

Kuna me pole oma kogunemistega veel Peipsi ääres käinud, siis tänavused looduseuurijate päevad peetaksegi seal. Astronoomina ei tohi ma unustada, et 2009. aasta on kuulutatud astronoomia-aastaks: möödub 400 aastat teleskoobi leiutamisest ja astronoomid ei tahtnud veel sajandi oodata, et arv ümmargusem tuleks. Seega tehakse kokkutulekul kindlasti juttu ka astronoomiast. Ning külla on oodata sõsarseltsi delegatsiooni Soomest.

Jõulude paiku ilmus meie järjekordne aastaraamat ning juba on hakatud koguma ka artikleid uue raamatu tarbeks, seekord loodusharulduste kohta.

Teistest suurematest kogunemistest tuleks kindlasti märkida teoreetilise bioloogia kevadkooli, mis tuli kokku juba 34. korda, seekord Vasknas, kus arutleti teemal „Seadused bioloogias“. Ja loomulikult toimus ka geoloogia sügiskool, sedapuhku Mäetagusel.

Mullu sekkus looduseuurijate selts poliitikasse, püüdes koos TA looduskaitse komisjoni ja teiste loodust kaitsvate organisatsioonidega aidata keskkonnaministeriumil parandada Eesti looduskaitset, kuid see abi põlati ära – vägisi armsaks ei saa.

Loomulikult jätkub seltsis igapäevane töö, enam-vähem regulaarselt käib koos presiidium ja arutab seltsi tegevusega seotud probleeme: üks tähtsamaid tänapäevases infoühiskonnas on hästi toimiv side maailmaga ja seltsi kodulehekülg, mis on jäänud liiga staatiliseks. Sel aastal võtame asja tõsiselt käsile.

Vastus poleks täielik, kui me ei tänaks oma häid sõpru ja toetajaid, ennekõike muidugi Eesti teaduste akadeemiat ja meie paljude projektide rahastajat keskkonnainvesteeringute keskust.

Foto: Tiit Nilson